

Sentencja

Pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono odtwarzanie przez podmioty prowadzące kawiarnię-restaurację na rzecz klientów obecnych w lokalu utworów muzycznych i utworów muzyczno-literackich nadawanych przez stację radiową za pośrednictwem odbiornika radiowego podłączonego do głośników lub do wzmacniacza dźwięku.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 29 czerwca 2015 r. – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sprawa C-322/15)

(2015/C 320/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stoi na przeszkodzie dla stosowania zaskarżonej decyzji Autorità di garanzia delle Telecomunicazioni nr 397/13/CONS i związanych z nią przepisów prawa krajowego, w interpretacji przyjętej przez tenże urząd, wymagających całościowej „informacji gospodarczej o systemie telekomunikacyjnym” (którą należy sporządzić zgodnie z włoskimi przepisami księgowymi) w sprawie działalności gospodarczej prowadzonej w stosunku do włoskich konsumentów – która to informacja uzasadniona jest celami ochrony konkurencji powiązanymi z innymi, bardziej ograniczonymi funkcjami instytucjonalnymi urzędu chroniącego pluralizm w rozważanym sektorze – od operatorów, pomimo iż nie są oni objęci zakresem stosowania przepisów z tego sektora (tekstem jednolitym o audiowizualnych i radiofonicznych usługach medialnych), a w szczególności w rozpatrywanych okolicznościach faktycznych od operatora krajowego wykonującego jedynie usługi na rzecz swojej zależnej spółki prawa irlandzkiego, a także, w odniesieniu do tej spółki, od operatora niemającego siedziby i nieprowadzącego działalności z wykorzystaniem pracowników na terytorium kraju, czyli innymi słowy czy stosowanie tej decyzji i tych przepisów stanowi środek ograniczający swobodne świadczenie usług wewnątrz Unii Europejskiej z naruszeniem art. 56 traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 lipca 2015 r. – ENEA S.A. w Poznaniu przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

(Sprawa C-329/15)

(2015/C 320/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy